

دهم. نور عامل مهمی در عکس های من است (پنجاه درصد چیزی که شما می بینید). اگر سایه در منظره نباشد، خودم را معطل نمی کنم. فیلم را هدر نمی دهم. رمز موفقیت عکاسی سیاه و سفید در بافت و نور آن است. اگر آنها را کنترل کنید، برنده اید."

و ادامه می دهد: "پس از گذشت سال ها، به این نتیجه رسیده ام که همواره صحنه ای در خیابان در انتظار عکاسی است. مثل باز اریاب یک شرکت بیمه که همواره کاری برای انجام دادن دارد و این همان عکاس خیابانی است." بیل درباره رولیفکس اش مانند بخشی از وجودش صحبت می کند: "استفاده از دوربین مثل پوشیدن کفش مورد علاقه تان است، که پیوست شما می شود." در عکاسی خیابانی، بیل از امکانات جانبی دوربین رولیفکس جهت تنظیم فاصله استفاده نمی کند و با دقت و صرف وقت آن را فوکوس می نماید. اوایل از فیلم ایلفورد (Ilford FP3 125 ASA) استفاده می کرد. مدت زیادی نپائید که کداک جانشین آن شد: Kodak Tri-x 400 ASA، که هنوز هم وقتی نور کم است، از آن استفاده می کند و فقط آن را با محلول D76 کداک ظاهر می کند. در نور کمتر، فیلم Kodak T-Max 3200 ASA مورد علاقه اوست.

در طی سال ها، دوربین لایکا Leica M2 (با لنز 50 میلی متر) و بدنه نیکون FM و نیکون FE (با لنزهای 28 و 50 و 135 میلی متر) را نیز تهیه کرده است، ولی اقرار می کند که هنوز به رولیفکس خود وفادار است. بیل تاریکخانه ای نمور در خانه و مجموعه ای از ده هزار عکس از ایرلند دارد. تا همین اواخر، عکس هایش را خودش چاپ می کرد: "من چاپ عکس را دوست دارم. در حال حاضر، با تعهدات دیگری که دارم، اکثر عکس هایم را "هتی والش Hetty Walsh"، عکاس حرفه ای مشهور در دوبلین، چاپ می کند". عکس های سیاه و سفید 40x30 در بار Grogan فروخته می شود. یک روز با غرور گفت: "هفته پیش چهار تا فروختم".

اگر چه بیل عکاسی را در دهه چهل شروع کرد، اما در سال 1967، که برنده جایزه مجله دیلی تلگراف (Daily Telegraph) شد، دوران عکاسی حرفه ای او آغاز شد. جایزه مجله دیلی تلگراف را به خاطر مجموعه 20 تایی عکس هایی که در شمال پرتغال گرفته بود، به دست آورد. جایزه آن دوربین لایکا M2 با لنز 50 میلی متر f/2.8، 500 پاند پول نقد، سفری به آفریقا و یک نشان بود، که بیل آن را بهتر از جایزه اسکار می داند. این مسابقه، پیشنهاد مشارکت در یک شرکت کوچک عکاسی در دوبلین را هم برای او به به ارمغان آورد.

در سال های اخیر بیل چهار کتاب عکاسی منتشر کرده است:

- 1- تصاویر دوبلین، زمانی که بخاطر دارید (Images of Dublin- A Time Remembered (Lilliput Pub.)
- 2- جزایر آران، دنیای دیگر (The Aran Islands – Other World (Lilliput Pub.)
- 3- تشییع جنازه در جزیره (Island Funeral (Veritas Pub.)
- 4- راز و رمز ایرلند (Magic & Mystery of Ireland (DP Dempsey Parr Pub.)

این کتاب ها، مجموعه ای منحصراً به فرد است و تمام ایرلند را به تصویر کشیده است. بیل می گوید: "کتاب ها فی نفسه کارهای بزرگی اند، ولی از کتاب پول در نمی آید." تشییع جنازه در جزیره بهترین کار من است". و با لبخند می افزاید، "هدف نهایی من در جام جهانی بود".

دو بار ازدواج کرد. حالا پیرترین عکاس مجرد دوبلین است. او افسوس سال های سلامتی، تمایل مستمر به کار مداوم و سیگارهای بزرگ کوچک را می خورد. آیا عکاسی برای او سودمند بود؟ می گوید: "برای کفن و دفن به اندازه کافی در بانک دارم. دوست دارم با یک زن خوب دفن شوم، و گرنه Rolli را با خود می برم".

قاب عکس چوبی و فلزی کونیکا مینولتا

الف - قاب چوبی زرشکی، قهوه ای و خود رنگ در ابعاد 20*25، 30*40 و 40*45 سانتی متر مفید

ب - قاب فلزی طلایی و نقره ای به ابعاد 30*40 و 40*50 مفید

با پاست پارتو، شیشه، محافظ فیبر پشت و گیره آویز، در جعبه های مقوایی کونیکا مینولتای ژاپن، آماده تحویل می باشد.

تهران، خیابان بهشتی، خیابان صابونچی (مهناز)، شماره 48، طبقه اول، کد پستی 15336-55131

تلفن 874-1770